

[Møse Hansen.]

mekanisering og afgang af arbejdskraft har været medvirkende hertil, dog kun på den måde, at de afvandrede eller andre er gået ind i arbejdet med at producere landbrugets forædlede varer eller har deltaget i mekanisering og reparation inden for landbruget. Landbruget vil også fremover være en beskæftigelsesmæssig faktor.

Så vidt jeg ved, er ca. en tredjedel af den samlede arbejdsstyrke direkte eller indirekte beskæftiget ved landbrug; det vil sige, at omkring 40 pct. af Danmarks aktivt beskæftigede, direkte eller indirekte, nyder godt af dansk landbrugs produktionsevne. Det vil derfor være til skade, om dansk landbrugs produktionseffektivitet går ned. Denne må tværtimod højnes og udvides således, at så mange som muligt kan finde beskæftigelse, ikke direkte ved landbruget, men i de mange efterfølgende led, og der bør politisk gives landbruget mulighed for høj produktivitet og effekt, så at landbruget også får mulighed for at betale disse mere eller mindre ukendte medarbejdere i landbruget en timefortjeneste, der rangerer på højde med timefortjenesten i andre former for beskæftigelse. Men hertil hører også, at man fra den side forstår landbrugets berettigede krav om vilkår, der giver landbruget mulighed for at holde disse mange i arbejde. Derfor må alle være interesserede i, at landbrugets struktur ikke låses fast i ensidige landbrugsstørrelser, hvor der ikke er råd til investering, og som ikke kan konkurrere på verdensmarkedet.

Lovforslaget om afsætning af danske landbrugsvarer indeholder ting, som vi i mit parti kan tilslutte os, f. eks. afvikling af skatterne på fast ejendom til amt og stat. Jeg ser imidlertid af den højtærede landbrugsministers bemærkninger, at forhandlingerne om landbruget ikke er ført til ende. Det er uheldigt, at vi ikke kender landbrugets ønsker om fordeling af pengene. At det kontante tilskud ikke skal udbetales til de landmænd, der har væsentlige indtægter uden for landbruget,

synes jeg er helt i orden, og jeg går ud fra, at det gælder såvel større som mindre landbrugere. I denne forbindelse kan der være grund til at gøre opmærksom på over for folk uden for denne sal, at det kontante ejendomstilskud efter den gældende lov kun bliver udbetalt til ejendomme med en størrelse op til 40.000 kr. grundværdi, så vidt jeg husker. Mange landmænd, og folketingsmænd med, har derfor ikke fået del i dette tilskud.

Jeg skal nu snart slutte, og jeg har måttet bede min partifælle, det ærede medlem hr. Bækgaard, om at redegøre for vor stilling til lovforslagene om kornordning og om rapsordning. Men inden jeg slutter vil jeg gerne referere nogle tanker, som forhenværende, nu afdøde statsminister Knud Kristensen gav udtryk for i 1946 ved købestævnet i Fredericia, tanker, som i den aktuelle situation har gyldighed. Knud Kristensen var inde på, at det var på tide at befolkningen vågnede op af sin feriedøs, gned sine øjne og så på situationen, som den i virkeligheden var, så ville det nok gå op for mange af dem, der i dag betragter en kort arbejdsdag og en lang ferie som det eneste saliggørende, at den, der ikke vil lægge kræfterne i, vil heller ikke i det lange løb kunne fortsætte en tilværelse under de i sammenligning med andre lande relativt behagelige livsvilkår, hvorunder livet leves her i landet.

Det er nu, at der skal skabes sådanne produktionsmuligheder, at landbruget fremover kan klare sig i konkurrencen. Det gøres ikke ved lapperier, men kun ved en fremtidig konstruktiv landbrugspolitik, der giver et af landets største eksporterhverv nyt mod, samtidig med at man siger til landbrugets udøvere: nu hjælper den øvrige befolkning jer, fordi det er en samfundsmæssig nødvendighed, men så forventer vi, at I selv om nogle år i frihed og under ansvar over for samfundet får skabt et sådant produktionsgrundlag, at dansk landbrug kan få en fremtid i frihed. Vi håber, at disse love ved deres endelige udformning